

1. „Pro - cit - ni, již zanech spa - ní,“
Pu - stou, tem - nou, mrtvou no - cí
zní z vě - že stráž - né zne - na - dá - ní,
hlas vo - lá ne - od - byt - nou mo - cí:
„ó pro - cit - ni již, Si - ó - ne!“
„Kde pan - ny jste přípra - ve - né? Již
vstaň - te, ženich zde! Své lam - py rozsvíť - te
co na - nej - víc, při - strojte se, již v krásě své
mu k slav - né svat - bě jdě - te vstříc.“

2. Dcera síónská ze snění / procitá v divném rozechvění – /
jak blízko chvíle žádoucí! / Její milý v slávě věčné, /
pln pravdy, lásky nekonečné / již před ní stojí přeskvoucí. /
Nuž vítej, Ježíši, / náš Králi nejvyšší, / v své milosti. /
Již uveď nás, / kde uchystals / stůl svatý svého království.

3. Andělé i lidé slabí / tam zpěvem svým tě vděčně slaví, /
tam radostná jen hudba zní. / Města tvého z perel brány /
nikomu nejsou zavírány, / před trůn tvůj smí i poslední. /
Nad naše myšlení, / nad smyslů chápání / je láska tvá! /
Buď pochválen / a veleben – / na věky zní haleluja.

r: Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß ewigen Lebens, 1599 /
Miloslav Hájek, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß ewigen
Lebens, 1599 / Evangelisches Gesangbuch, 1993